

Život farností 6

občasník pro farnosti Valašské Meziříčí, Lešná a Branky červen 2007

Nejsvětější Trojice

Stalo se to ve Svaté zemi v El Chali ve starém Hebrónu, v městě nad hrobem Abrahamovým. Byl jsem tam kdysi na pouti, dal se provést po mešitě muslimským strážcem. Protože jsme se dohodli dost přátelsky, muslim se dal do náboženské disputace: „My mohamedáni jsme jedinými pravými potomky Abrahamovými a věříme, že i praotec byl prvním muslimem.“ Nic jsem mu na to nenamítal, jenom jsem se snažil dát tomu tvrzení pokud možná správný význam, proto jsem dodal: „Jisté je to, že Abraham je jedním z těch velikánů lidstva, který obnovil víru v jednoho Boha. A proto tu sem na jeho hrob chodíme i my křesťané.“ „Ale ne docela právem,“ dodal muezzín, „vy totiž jste víru v jednoho Boha ztratili, a začali jste úctu Bohů třech, proto nejste pravými syny Abrahamovými!“

Tak totiž mnozí mohamedáni stále chápou křesťanské učení o nejsvětější Trojici. Ve skutečnosti každé dítě, které se naučilo několik otázek z katechismu už ví, že je jen jeden jediný Bůh, který je ve třech Osobách: Otce, Syna a Ducha svatého. Jak je to možné, to už ovšem přesahuje možnost porozumění nejenom dítěte, ale i učeného bohoslovce, i světce, ba dokonce i rozum andělský. Pravda o nejsvětější Trojici je totiž tzv. mysterium, tajemství víry, které je ze zjevení Božího známo lidem. V Písmě svatém čteme od samého počátku, že je jen jeden jediný Bůh. První přikázání Boží nám nařizuje jako Židům pod horou Sinaj: „V jednoho Boha věřití budeš!“ Ale v tomtéž Písmě svatém se dočteme dějiny spásy světa, o tom,

jak Otec poslal svého jednorozeného Syna k záchraně lidského pokolení a o seslání Ducha svatého. Proto křesťané jsou křtěni, z výslovného rozkazu Spasitelova ve jménu Otce Syna i Ducha svatého (*Mt 28, 19*).

To jsou tedy fakta, o která se opírá naše víra. Protože však lidský rozum se nedá popřít, protože zjevení nemůže být proti zákonům zdravého úsudku, vždycky se lidé ptali a právem se ptali, jak je to možné. Jak sloučit tři a jedno. Matematicky bychom to řekli asi takto: Nikdy se tři nebudou rovnat jedné ani jedna třem! Jak tedy odpovědět na takovou závažnou a věcnou pochybnost?

Náboženské pravdy se vždycky snažíme přiblížit nějakým obrazem, přirovnáním. Svátí Otcové ospravedlňují toto počínání. Ten, kdo se nemůže podívat přímo do slunka, protože má

slabý zrak, má se podívat do vody, ve které se slunko odráží. V odlesku se snadněji pozná forma nebeského tělesa než v plném lesku. Dali se proto teologové do hledání odlesku, obrazu nejsvětější Trojice. Nebylo ani tak těžké jej najít. Vždyť první a nejkrásnější obraz Boží namaloval sám Stvořitel. Stvořil totiž člověka k obrazu a podobenství svému. Je-li tedy člověk jakýmsi odleskem Boha, je i on jeden a trojí, alespoň v určitém smyslu. Z lidské mysli, která je skryta kdesi v hloubkách srdce, vycházejí myšlenky a slova. Lidské myšlení pak se uskutečňuje silou vůle. Přirovnáme-li lidskou mysl k Otcovi, pak Syn se podobá slovu zjevujícímu Otce.

dokončení na straně 5

Místo pro tebe

Vážený čtenáři.

Máš někdy pocit, že ti zde, na stránkách Života farností něco chybí? Máš možnost to změnit.

dokončení na straně 8

Eucharistie – dar Osoby

Sedmého října 2004 podepsal papež Jan Pavel II svůj Apostolský list s titulem Zůstaň s námi, Pane, a tím zahájil „rok eucharistie“. Proč zvolil právě tento titul svého listu? Naznačil tím úzký vztah svých slov k aktualitě dneška, k našim problémům. Věděl dobře, že bude-li mluvit o eucharistii abstraktním způsobem, sotva bude mít encyklika širokou odezvu. On sám se pak ve svém učitelském poslání neustále vrací k hlásání práv člověka. Nenazývá je „lidskými právy“, ale právy člověka, živého a konkrétního. Je totiž v dnešní společnosti neustálé nebezpečí předkládat poselství evangelia jako souhrn pravd, které se vtěsňají do knižních příruček. Eucharistie je naopak tajemství živé osobní přítomnosti Kristovy na zemi.

„Zůstaň s námi, Pane, protože se připozdívá!“ jsou slova dvou učedníků, kteří šli cestou do Emaus. Byli smutni pro to, co se v posledních dnech událo: ukřižování a smrt jejich Mistra, do kterého vložili všechny své naděje. Ježíš, nyní zmrtvýchvstalý, se k nim přidružil jako neznámý poutník. Jejich srdce, jak se přiznali, při tom hořelo. Vyložil jim totiž pravý smysl předcházejících událostí slovy Písma. Ale přes to všechno slova sama nestačila. Přáli si, aby on sám s nimi zůstal osobně, chtěli ho mít u sebe jako živou osobu. Jejich přání, takto vyslovené, je dnes neobyčejně aktuální. Moderní filosofie je převážně personalistická, má osobní ráz. Ukazuje nutnost překonat všeobecné abstraktní naučení osobním vztahem.

dokončení na straně 4

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Nejsvětější Srdce Ježíšovo

Po svatodušním svátku jsme prožívali slavnost Nejsvětější Trojice. Ta nám přiblížila tajemství vnitřního života Boha. Slavnost Těla a Krve Páně nám odhaluje zvláštní přítomnost Ježíšovu mezi námi.

Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova nám pomáhá pochopit ztělesnění a zjevení Boží lásky skrze Krista.

Položme si otázku: Co znamená Ježíš pro nás dnes? Nejdůležitější odpověď může dát jedině jeden každý z nás. Bohatý zdroj odpovědí nám poskytují především evangelia.

Pastýř a 99 ovcí (Lk 15, 4–6)

Neuvěřitelně láskyplně bere ztracenou ovečku na svá ramena, raduje se, že ji našel, netrestá, nehněvá se, volá sousedy, aby se i oni radovali. Láska téměř nerozumná, převyšuje chápání lidí.

Synagoga v Kafarnaum (Lk 6, 6–11)

Sobota. Přichází člověk s uschlou rukou. Uzdraví ho. Následuje bouře farizeů a herodovců. Radí se, jak Ježíše zabít. Nezachoval se dle jejich lidských představ. Jednal podle svého láskyplného srdce.

Jericho – Zacheus (Lk 19, 1–10)

Zbohatý celník. Sám se vyloučil ze společnosti lidí. A přece Pán se sám pozve do jeho domu. Následuje reptání „spravedlivých“. Láska Boží přišla zachránit, ne zahubit.

Hříšnice (Lk 7, 36–50)

Vešla do domu Šimona Spravedlivého. Slzami smáčela Ježíšovy nohy, vlasy utírala a drahocennou masťou mazala. Šimon se pohoršuje. Pán mluví o dvou dlužnících – jako poučení... „Muselo ji být odpuštěno mnoho hříchů, když mně nyní prokazuje tolik lásky.“

Cizoložnice (Jan 8, 1–10)

Přivádějí ji před Pána. Mojžíš nařídil kamenovat. Píše do písku... Nepřestávají a naléhají na odpověď. „Kdo z vás je bez hříchu, ať první hodí kamenem.“ Odcházejí. Zlehčení mravního řádu? Ne! Láska Boží působí. Všichni můžeme žít – i zbloudilí. Každý člověk má šanci. Zachránil jí život. Neomlouvá tím její hřích. „Nikdo tě neodsoudil? Nikdo, Pane. Ani já... ale běž a už nehřeš.“

Setník na Kalvárii (Lk 23, 47)

„Tento člověk byl skutečně spravedlivý“.

Ježíš, umírající v tutéž hodinu, kdy v chrámě probíhala oběť velikonočního beránka, je sám tím pravým, neposkvřeným velikonočním beránkem. Pouze v něm se zjevuje skutečný význam tohoto kultu. Bůh umírá jako člověk. Vydává se beze zbytku lidem, kteří jsou neschopní vydat se jemu. Ježíš předstupuje před svého Otce nikoli s krví

zástupných bytostí, ale obětuje sám sebe z opravdové lásky, která nemůže dát méně než sama sebe.

Otevřené srdce je živým chrámem Boží lásky. Otevřené srdce je stálým pramenem věčného života. Proto má křesťan trvalý důvod k vděčnosti i radosti.

„Veleben budiž Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, daroval nám nový život, takže máme skutečnou naději; dal nám právo na dědictví, které nepomine, dědictví skvělé a trvalé“ (1 Petr 1, 3–4).

otec Jaroslav Kašpar

Charita informuje

Děti, svědkové domácího násilí

Jak jste možná zaznamenali, v měsíci dubnu proběhla kampaň proti domácímu násilí s názvem „Děti, svědkové domácího násilí“, kterou zorganizovalo Centrum pro ženy v těžké životní situaci Agapi ve Valašském Meziříčí, pomáhající právě obětem domácího násilí.

Kampaň byla odstartována tiskovou konferencí ve Zlíně. Následovala distribuce propagačních materiálů centra Agapi a vylepování plakátů, které měly upozornit na problematiku dětí vyrůstajících v prostředí, kde se domácí násilí odehrává.

Již od března probíhaly přednášky na středních školách a s nimi spojená výtvarná soutěž na téma dětí jako svědků domácího násilí, které se zúčastnili studenti čtyř středních škol Zlínského kraje. Shromáždilo se tak mnoho působivých maleb, kreseb, koláží i fotografií, které byly vystaveny v prostorách Krajského úřadu Zlínského kraje a poté v centru Agapi.

Ve dnech 15.–17. dubna 2007 proběhla sbírka „Perníček pro Azylový dům“. Výtěžek akce, který činí 35 421 Kč, bude použit na rekonstrukci Azylového domu pro matky s dětmi ve Valašském Meziříčí, který poskytuje útočiště mimo jiné také ženám, které prožívají domácí násilí, a jejich dětem.

Pro duchovní proběhl seminář na téma domácí násilí, na kterém se kněží dozvěděli spoustu informací o domácím násilí a možnostech pomoci jeho obětem, neboť s touto problematikou se také velice často setkávají. Přednášejícími byli Jindřiška Krpálková z projektu Magdala, který pomáhá obětem domácího násilí a obchodování s lidmi, a kněz Piotr Wardecki.

Dne 26. dubna proběhla v hospici Citadela odborná konference na téma „Děti, svědkové domácího násilí“ pro odborníky, kteří se s tímto problémem setkávají ve své praxi. Mezi přednášejícími byla například Branislava Vargová z občanského sdružení ROSA, nebo Ivana Spoustová za organizaci proFem a samozřejmě další odborníci na tuto problematiku. Ve stejný den proběhla také přednáš-

ka pro veřejnost se senátorkou za Zlínský kraj Alenou Gajdůškovou na téma „Násilí na ženách“. Při organizaci přednášky jsme nezapomněli ani na neslyšící, kteří se díky tlumočení do znakového jazyka mohli přednášky také zúčastnit.

Celá kampaň byla zakončena slavnostním otevřením a požehnáním centra Agapi a prezentací centra doprovázené videoprojekcí na galavečeru při udílení cen Salvátor ve Zlíně. Kromě těchto akcí probíhaly v různých farnostech po celou dobu trvání kampaně mše svaté za ženy, které se ocitly v těžké životní situaci, a jejich děti.

Děkujeme všem, kterým není problém domácího násilí lhostejný a díky kterým mohla kampaň „Děti, svědkové domácího násilí“ proběhnout. Děkujeme mediálním partnerům, sponzorům, spolupracujícím organizacím, ale i jednotlivým lidem, kteří se nějakým způsobem podíleli na přípravě a realizaci kampaně.

Romana Orsagová

Agapi – Služby pro ženu v těžké životní situaci

Prodej perníčků již počtvrté

Jak jste se již dočetli v minulém čísle, ve dnech 15.–17. dubna 2007 proběhla již počtvrté sbírka formou prodeje perníčků. Výtěžek této sbírky činil 35 421 Kč. Tato částka je největší za celé čtyři roky. Kromě toho byly v pokladničkách nalezeny dvě slovenské koruny, jedna mince nominální hodnoty 50 (měna Lípa) a jedna plastová pětikoruna.

Perníčky upekli studenti ISŠ–COP Valašské Meziříčí, pí Hlavicová z Valašského Meziříčí sponzorovala materiál na výrobu, tudíž celých 20 Kč (cena perníčku) může být použito na nutnou rekonstrukci Azylového domu pro matky s dětmi v tísní ve Valašském Meziříčí.

Dne 15. dubna 2007 proběhla sbírka v katolických farnostech – Zašová, Veselá, Vidče, Zubří, Rožnov, Valašské Meziříčí a v evangelických farnostech – Valašské Meziříčí a Rožnov, kde prodej zajistili sami farníci zmiňovaných farností. Celková částka, která byla vybrána, činí 24 122,50 Kč.

Dne 16. dubna sbírka proběhla na náměstí v Rožnově, kde perníčky prodávali studenti Střední školy cestovního ruchu z Rožnova pod Radhoštěm, a výtěžek činil 2 372 Kč.

Dne 17. dubna sbírka proběhla na náměstí ve Valašském Meziříčí – perníčky prodávali studenti ISŠ–COP Valašské Meziříčí a výtěžek činil 8 926,50 Kč.

Děkujeme za pomoc a finanční podporu všem, kteří se na sbírce podíleli a kterým pomoc bližnímu v nouzi není cizí. Také bych chtěla jménem Charity Valašské Meziříčí poděkovat všem, kteří nám pomohli s realizací sbírky a paní Hlavicové z Valašského Meziříčí za sponzorský dar, který pokryl finanční náklady se sbírkou spojené.

Největší poděkování patří ISŠ–COP Valašské Meziříčí (bývalé SOU potravinářské) za spolupráci v roce letošním, ale i v letech předcházejících, hlavně paní ředitelce, ing. Mileně Michalíkové a ing. Josefu Vrátníkovi (ředitel bývalého SOUP) za vstřícnost a ochotu tuto spolupráci realizovat. Velmi si této spolupráce vážíme, a proto bych chtěla vyjá-

dřit poděkování i jmenovitě pedagogům a pracovníkům, kteří se podílejí na samotné realizaci akcí pro Charitu Valašské Meziříčí – PeaDr. Haně Bolechové, Bc. Dagmar Zetkové, ing. Heleně Davidové, Mgr. Vendule Šamalíkové, ing. Jaroslavě Novákové, Marii Paprstkářové, Heleně Makukové, Milanu Románkovi, Lence Gromnicové a Jaroslavu Fojtíkovi.

Lenka Machalská

Druhá sezóna v nocležně pro lidi bez domova

Charitě Valašské Meziříčí se podařilo díky významné finanční podpoře z fondů Evropské unie otevřít vloni v únoru Zimní nocležnu pro lidi bez domova. Jelikož se jedná o zařízení, které je otevřeno pouze v zimním období, měla být nocležna uzavřena již na konci dubna.

Počasi se již poměrně umoudřilo a tak jaro konečně zavítalo i k nám. I když tak otevřelo klientům vrátka k možnosti trávit noci třeba i pod širým nebem, přesto se někteří raději svěří do rukou našich zaměstnanců a tráví své večery a noci v příjemném a klidném prostředí nocležny. Vzhledem k projevěnému zájmu jsme na potřeby těchto klientů reagovali a prodloužili tak provoz nocležny ještě do konce května. Zároveň jsme také původní stav volných lůžek navýšili z původních 8 lůžek pro muže na nynějších 12 lůžek.

Otevřít nocležnu bylo naším dlouhodobým cílem, k jehož dosažení vedla nelehká cesta. Proto jsme poskytnutí finanční podpory uvítali snad stejně nadšeně jako lidé bez domova. Dosavadní provoz nás utvrdil v přesvědčení, že naše snažení vedlo k smysluplnému cíli. A i když se dveře nocležny na konci května pro klienty na letní období uzavřou, nemusí mít obavu. Pořád zde pro ně bude i nadále otevřeno Denní centrum a Charitní šatník. Komplex služeb poskytovaných těmito zařízeními zůstává po celý rok nezměněn.

Jenom pro upřesnění bychom chtěli dodat, že nás najdete na stejném místě – mezi mlékárnou a železničním přejezdem v areálu Depa Českých drah.

Spokojenost našich klientů je zásluhou také lidí, kteří potřebným nabídnou pomocnou ruku nebo přímluvu ve svých modlitbách.

Petra Vodová

Novinky v Denním centru a nocležně pro lidi bez domova

Chtěli bychom vás touto cestou informovat o ukončení provozu zimní nocležny. Jelikož k nám již zavítalo teplé počasí a přiblížil se čas teplých letních dnů, také počet klientů nocležny poklesl, a tak se její dveře 31. května pro klienty na čas uzavřou. Otevírat se bude nocležna opět až 1. října. Tato sezóna byla z našeho pohledu velmi vydařená, hlavně v zimních měsících byla nocležna zaplněna téměř do posledního místečka. Potvrdila se nám tak potřeba a důležitost provozovat takovéto zařízení i v našem městě.

Zároveň bychom chtěli všem připomenout, že dveře Denního centra zůstávají i nadále otevřené všem, kteří by chtěli

některou z poskytovaných služeb využít. V letních měsících zde můžete nalézt také příjemný chládek a možnost odpočinku v denní místnosti.

Pokud budete mít zájem pořídit si něco pěkného na sebe nebo do domácnosti, můžete navštívit Charitní šatník, který sdílí stejnou budovu s Denním centrem a nocležnou. Po zimní pauze, kdy bylo zavřeno, se opět otevírá pro všechny zájemce. Pro prodej bude otevřen v úterý, středu a čtvrtek vždy od 9 do 14 hodin. Hodiny pro příjem zůstanou však nezměněny a jsou stejné jako otevírací hodiny Denního centra – tedy pondělí, úterý, středa, čtvrtek od 8 do 15 hodin, v pátek jen od 8 do 12 hodin. Na všechny zájemce a návštěvníky se těší tým ochotných pracovníků.

Petra Vodová

Jak jde čas v Denním centru

Charita Valašské Meziříčí patří mezi organizace, které vznikly, aby pomáhaly všem těm, kteří pomoc potřebují. Patří mezi ně i lidé bez domova.

V březnu 2004 proto Charita Valašské Meziříčí zřídila Denní centrum a mohla tak konečně reagovat na potřeby a požadavky těchto lidí. V současné době se jedná o jediné zařízení tohoto typu na území bývalého okresu Vsetín. Cílem služeb tohoto zařízení je zlepšit kvalitu života lidí bez domova tím, že jim pomáháme uspokojovat základní lidské potřeby důstojným a společensky přijatelným způsobem.

Klienti v Denním centru mohou nalézt útočiště před nepřízní počasí a pobýt tak v teple a suchu, případně si odpočinout i zdímnout, zhlédnout televizi, přečíst si noviny či knížku. Zdarma nebo za symbolický poplatek jsou zde poskytovány základní potraviny (zpravidla teplá polévka a chléb, káva, čaj). Klienti mají možnost se také osprchovat, a to včetně zapůjčení čistého ručníku, mýdla, popř. dalších potřeb a pořídit si opět za symbolické ceny čisté oblečení a prádlo v našem šatníku. Důležitou složkou služeb centra, kterou mohou klienti využívat, je i poradenství v oblasti dávek sociální péče, bydlení, práce apod. Mohou si zde také bezpečně uschovat cenné a osobní věci.

Klienti a také ostatní zájemci a návštěvníci nás naleznou v krásném prostředí Zámecké ulice, mezi mlékárnou a železničním přejezdem v areálu Depa Českých drah. Denní centrum je otevřeno každý všední den od 8 do 15 hodin, v pátek však pouze do 12 hodin.

Petra Vodová

Agentura podporovaného zaměstnávání Atta slaví první narozeniny!

Charita ve Valašském Meziříčí 1. dubna 2006 „přivítala na svět“ nové zařízení – Agenturu podporovaného zaměstnávání, neboli zkráceně Atta. Jedná se o novou sociální službu, jejímž posláním je pomoci lidem, u kterých je z různých důvodů omezena schopnost získat a udržet si zaměstnání. Agenturu navštěvují především ti, kteří jsou zdravotně nebo sociálně znevýhodněni. Pomoc je samozřejmě bezplatná.

Cílem Atty je pomoci klientům získat a udržet si vhodné pracovní místo. Pro tento účel se nacvičují potřebné do-

vednosti k získání práce, sjednává se individuální sociální poradenství a v případě potřeby se také může využít služeb psychoterapeuta.

Během ročního provozu navštívilo agenturu 209 klientů, z čehož pracovní uplatnění našlo 34 z nich a 53 uživatelů podstoupilo individuální motivační aktivity, které zvyšují šanci každého uchazeče o práci.

Atta samozřejmě spolupracuje s Úřady práce, se kterými si předávají informace o volných pracovních místech, možnostech rekvalifikace atd. Také je v blízkém vztahu s místními firmami a podniky, které jsou velice ochotné a dokonce již samy agenturu kontaktují v případě zájmu vytipování vhodných uchazečů na volná pracovní místa.

Kde se Atta nachází?

Kanceláře jsou umístěny v administrativní budově Městského úřadu na Zašovské ul. 784, v 7. patře, číslo dveří 708 a 709.

Úřední hodiny

Po, Út, Čt – 8–14 hodin.

St – 8–16 hodin.

Pá – vyhrazeno pouze pro objednané klienty a pro administrativu.

V případě zájmu kontaktujte agenturu na telefonním číslech 571 672 708–9. Rádi vám poradí a poskytnou podrobnější informace.

Radmila Táborská, Alice Zemanová

Brýle pro Afriku

Od 7.–14. května proběhla ve Valašském Meziříčí, Rožnově, Brankách a Policích sbírka použitých brýlí, které se budou zasílat do Afriky a rozdávat potřebným lidem. Děkujeme všem dárcům, protože se podařilo nasbírat přes 400 kusů. Další sbírka se plánuje za půl roku – termín konání bude upřesněn později. Ještě jednou mockrát děkujeme!

Veronika Kondrátová

Eucharistie – dar Osoby

dokončení ze strany 1

Osobní vztah se navazuje tělesnou přítomností, fyzickým dotykem. Tajemství eucharistie je v této linii. Máme živý vztah s Kristovým tělem a krví našim tělesným dotykem tak úzkým, že se stává naší stravou a energií životní.

Tento vztah se uskutečňuje v tajemství. Všeobecné principy mají být vyjádřeny v jasných a dobře vymezených termínech. Taková nemůže být eucharistická svátost, vždyť je přítomností živé Osoby. Ježíš ukázal učedníkům své rány, tedy své ponížení a svou slabost. Ale ukázal jim, jak mají na ty rány hledět, aby viděli to, co jim bylo předtím zakryto. Takové je tajemství eucharistie.

Odkud pochází to jméno? Turista, který se poprvé ubytuje v Řecku, se diví, že slyší na každém kroku: evcharistó, evcharistó. Musejí mu vysvětlit, že to znamená: děkuji, děkuji. Eucharistická liturgie je tedy obřad poděkování za

dar. Tak začínali své modlitby v synagogách Židů. Dřív než o něco prosili, povzpomínali dary, kterými jejich národ Bůh v minulosti obdařil. Začínali od povolání Abraháma, přešli k vítěznému pochodu skrz Rudé moře a pouště atd. atd. Výpočet byl někdy velmi dlouhý. Křesťané, kteří je napodobili, brzy tu řadu zkrátili a poděkovali Bohu za ty největší dary, které dostali v „poslední době“, tj. narození, smrt a vzkříšení, nanebevstoupení a příslibení druhého budoucího příchodu Spasitele na zemi. Tento krátký výpočet dodnes kněz recituje při mši v první modlitbě po proměňování. Nazývá se řeckým názvem anamnesis, připomínka. Připomínáme si tedy největší dar, který jsme od Boha dostali, živou osobu Ježíše Krista vtěleného na zemi.

Je to dar osoby. Jak si při tom máme počínat, nám ukazuje přirovnání z denního života. I tu si při slavnostních příležitostech dáváme dary: květiny, koláče, hodinky, přístroje. Jsou to plody země a lidské práce. Ale nejlepší dar dostaneme, když při té příležitosti přijde sama osoba, kterou máme rádi a kterou už jsme dávno neviděli. Představme si, že se k nemocnému synu dostaví jeho matka, která žije jinde. Dají se ovšem hned do řeči a povzpomínají všechno, co prožili. Stávají se přítomnými i nejstarší vzpomínky z mládí. Podobně i při eucharistii se připomíná celý život a celé dílo Ježíšovo, všechno, co vykonal pro nás a pro naši spásu. Vyznáváme to nahlas. Sotva kněz nebo jáhen ohlásí „tajemství víry“, odpovídáme: „Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, tvůj příchod očekáváme, Pane Ježíši Kriste.“

Vznikne tedy při slavení eucharistie vícero různých hledisek. Jedno však z nich je hlavní, základní: reální, skutečná přítomnost Kristova. Aby se to potvrdilo, byl v latinské liturgii zaveden obřad adorace: hned po proměnění kněz zvedá hostii a pak kalich do výše a zvoní se zvonkem. Česká kostelní píseň to komentuje slovy: „Na oltář Pán sestoupil a s ním celé nebe.“ Protože tu jde o přítomnost osobní, v setkání se vyvine v mysl mnoho různých vzpomínek. Tím se vysvětlí, že mají mešní obřady v liturgiích církve různý ráz. Kdo asistuje poprvé při mši v obřadu byzantsko-slovanském, bývá nadšen, jaký je tu slavnostní ráz. V kostelech latinského obřadu je naopak vidět velký kříž. Jeden z východních teologů komentuje tento rozdíl takto: Západní církve si připomíná především Kristovu oběť, na Východě se spíš zdůrazňuje výsledek této oběti, tj. spása celého světa a naděje na jeho budoucí oslavení. Historikové liturgie to vysvětlují také tak, že na Západě si připomínáme poslední večeři Ježíše s apoštolů, na Východě prý spíš utkvěly v paměti ty okamžiky, kdy Kristus zasedl k večeři s učedníky po svém vzkříšení.

Ať už je tomu jakkoli, apoštolský list Jana Pavla II. dává důraz na to, abychom tu prožívali opravdu moment osobní přítomnosti Ježíše mezi námi. To napomenutí souvisí i s jistou nebezpečnou tendencí, která se tu a tam projevuje v poslední době. Dívají se někteří na mši jako na ritus pobratření. Je to dobře míněno, ale je to jednostranné. Jsou pak nakloněni k tomu, aby se podávalo sv. přijímání všem bez rozdílu, ať už v přítomnost Krista v eucharistii věří či nevěří. To je ovšem nepřípustné. Kněz, když podává hostii, říká každému: „Tělo Kristovo.“ Ve Francii odpovídají: „Vě-

řím to.“ My říkáme jen: „Amen.“ Nezapomínejme však, že to znamená totéž vyznání: „Tělo Kristovo. – Ano, je tomu tak.“ Ke Kristu se musí přistupovat s vírou. Ta pak uzdravuje na duši i na těle. Pro nás je tedy přijímání osobní dar Spasitele. Za to mu děkujeme. Je to tedy eucharistie v pravém slova smyslu.

Tomáš Špidlík

Nejsvětější Trojice

dokončení ze strany 1

Duch svatý pak je ona síla, která uskutečňuje a dokončuje dílo spásy, podobá se tedy vůli. Že to není pouhou hrou s pojmy dokazuje ta skutečnost, že sám svatý Jan evangelista (*Jan 1, 1*) nazývá druhou Božskou osobu slovem. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha... a Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ Než ponechme další spekulace teologům.

Spisovatelé duchovní našli ještě jiný obraz nejsvětější Trojice na zemi. Je jím církev. Na první pohled se nám to zdá jistě divné. Jak spolu souvisí jednota Boží ve třech Osobách s organizací a životem společnosti zde na zemi? Ale podobnost tu je, dokonce větší než ve všech ostatních obrazech. Abychom ji však odkryli, musíme si zopakovat několik základních pravd z nauky o Bohu. Bůh je jen jeden jediný. To předpokládá, že v Bohu je jen jedno poznání, jeden rozum řekli bychom, a jedno chtění, jedna vůle. Osoby však jsou tři. Na zemi je něco podobného v plném slova smyslu nemožné. Jsou-li tři osoby, tři lidé, každá z nich má svůj vlastní rozum a svou vlastní vůli. Proto je to obvykle tak těžké, někdy nemožné, aby se shodli, aby společně jednali. Mluví se velmi často o jednotě a o vzájemné lásce. Řeči a kázání o tom nejsou těžká. Co je svízelné, to je uskutečnění ideálu. Všichni se povzbuzují navzájem: Buďme zajedno, táhněme za jeden provaz! Za chvíli však je hádka nebo rozladěnost. Jeden se na věc dívá tak, druhý jinak, každý má svůj rozum a své city, které mu druhý uráží. Dohodnou se někdy lidé doopravdy? Svatý Bazil, který tolik toužil po ideálu a pořádku, četl s velkým dojetím slova Skutků apoštolských, kde se praví o prvotní církvi v Jeruzalémě, že obec věřících měla jedno srdce a jednu mysl (*Sk 4, 32*). Bylo to tedy možné. Mnoha lidem se podařilo shodnout se tak, že stejně mysleli a stejně chtěli. To se stalo tehdy, když Bůh na ně vylil plnost Ducha svatého, když je učinil obrazem svého vnitřního života Božího. Tam v tajemství nebeských hlubin jsou tři Osoby, které mají skutečně jednu mysl a jednu vůli. Proto tam, kde se Boží život vyleje jako milost na zemi, nastává podobný účinek. Lidé se shodnou, dohodnou, jakoby zhramonisují, začnou pracovat pro společný ideál.

Uskutečňovat tento obraz Boží, obraz nejsvětější Trojice na zemi, je zvláštní povolání církve. Tam, kde se to podaří, můžeme si být jisti, že Bůh skutečně sestoupil na zemi. Církvení antifona zpívá: „Kde je láska a shoda, tam je Bůh!“ Tato slova jsou ostatně ohlasem evangelia, které se často vrací ke stejnému námětu: Po tom poznají, že jste moji

učedníci, když se budete navzájem milovat, když budete žít ve shodě (*srv. Jan 17, 20 násl.*).

Chápeme nyní, proč je tajemství nejsvětější Trojice první a základní pravda křesťanského náboženství. Je to zářivý obraz lidského soužití. Je tu rovnost osob, je tu láska, je tu svoboda, je tu štěstí, je tu vše, co si člověk může přát. Byli jsme pokřtěni ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého, nyní je povinností křesťana podle této pravdy žít.

Tomáš Špidlík

Katolická charismatická konference

„Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy...“

(Jan 13, 14)

Ve dnech 25.–29. července 2007 proběhne v Brně Katolická charismatická konference.

Středa 25. července

Konference začíná ve středu v 19⁰⁰ hodin mší sv. v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně na Mendlově náměstí, po mši bude adorace.

Registrace bude probíhat od 12⁰⁰ do 21³⁰ hodin v pavilónu F v areálu brněnského výstaviště BVV.

Čtvrtek – neděle 26.–29. července

Program začíná každý den v 9⁰⁰ hodin v pavilónu F brněnského výstaviště, kde bude probíhat i registrace, a to od 8³⁰ do 17⁰⁰ hodin.

Příjezd na konferenci

Při příjezdu na konferenci se hlase u služby na pokladně u hlavní brány brněnského výstaviště. Tam obdržíte průkaz pro první vstup, případně vjezd a vlastní registrace potom proběhne až uvnitř areálu výstaviště v pavilónu F.

Pokud se přihlásíte na internetu, bude vám průkaz pro první vstup zaslán emailem jako dokument ve formátu PDF, případně po uhrazení parkovného zasláno emailem potvrzení, opravňující vás k vjezdu do areálu 4. branou BVV, která je mezi hotelem Holiday Inn a hotelem Voroněž. Hlavní brána bude sloužit pouze pro pěší.

Témata přednášek

„Chápete, co jsem vám učinil?“ (*Jan 13, 12*)

Ježíš – Pán a Mistr

Lítý boj s časem

Chudí Páně

Úskalí služby

Horlivost pro Hospodina

Přednášející

Archimandrita Sergiusz Gajek

P. Vojtěch Kodet

Sr. Veronika Barátová

P. Michael Slavík

Katka Lochmanová

PhDr. Josef Zeman

P. Tomáš Holub a další

Pro registraci budete potřebovat variabilní symbol!

Adresa pro zaslání přihlášek

Pavčina Pastyříková

Puchýřova13

628 00 Brno

telefon: 777 087 736 (od 16 do 18 hodin)

email: konference.brno@email.cz

Veškeré podrobnosti týkající se programu, stravování, ubytování a podobně najdete na webu konference na adrese <http://konference.cho.cz>.

ZŠ Salvátor

Pozvánka

Seminář pro rodiče o školním vzdělávacím programu se bude konat v pondělí 18. června od 15 hodin v jídelně ZŠ Vyhlička. Seznámíte se s filosofií školy, s portfoliem absolventa školy, s kompetencemi, které si mají děti osvojit během základního vzdělání, s novým přístupem učitelů k dětem a spoluprací žáků na hodnocení.

Těšíme se na Vaši účast!

Školská rada

Školská rada se bude konat ve čtvrtek 14. června v 15³⁰ hodin ve sborovně školy.

Osvětím

Pod vedením Mgr. B. Vodákové a pí J. Cholewy se naši letošní devátáci vydali do Osvětím, kde si připomenuli utrpení Holokaustu.

Konec školní roku

Školní rok zakončíme v pátek 29. června slavnostní mší svatou v 8⁰⁰ hodin ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Všem dětem přejeme požehnané a radostné prožití prázdnin!

Nový školní rok

Po dvouměsíčních prázdninách přijde čas opět usednout do školních lavic. Nový školní rok bude zahájen v pondělí 3. září 2007 v 8⁰⁰ slavením mše svaté ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie. Významný den to bude zvláště pro naše nové prvňáčky, kteří poprvé v životě vykoučí jako opravdoví školáci. Vše je již pro ně připraveno a velmi se na ně těšíme.

Jana Dobešová

Naše ulice III

Potřetí a naposledy si na stránkách ŽF přiblížíme osobnosti, po nichž jsou pojmenovány některé ulice města Valašské Meziříčí. Do poslední triády zařazujeme následující jména: Jan Amos Komenský, Pavel Křížkovský a Jiří Třanovský.

Jan Amos Komenský (1592–1670) byl český pedagog, humanistický filozof, spisovatel, reformátor a poslední biskup původní jednoty bratrské. V roce 1608 začal studovat na vyšší latinské českobratrské škole v Přerově a od roku 1611 na německých evangelických školách (akademie v Herbornu, univerzita v Heidelbergu). Po skončení studií se vrátil do Přerova jako učitel latiny. O dva roky později byl vysvěcen na kněze jednoty bratrské a po dalších dvou letech se ujal řízení bratrského sboru v severomoravském Fulneku. Odtud musel po bitvě na Bílé Hoře utéci. Jako bratrský kněz se skrýval nejdříve na Moravě, pak v Čechách. Roku 1628 opustil vlast a odešel do exilu do polského Lešna. Zde působil jako učitel, pak rektor, sekretář a archivář a jako biskup jednoty bratrské. Po vypálení Lešna roku 1656, kde přišel o celou knihovnu i svůj majetek, se Komenský uchýlil do Amsterdamu v Nizozemí. Zde vyvrcholila jeho vědecká a literární činnost. Vydal na 60 spisů, některé z nich už v předchozích letech (například známý “Labyrint světa a ráj srdce” hned po Bílé Hoře). Z jeho pedagogických spisů je třeba uvést zejména tyto: “Svět v obrazech” (první obrázková učebnice na světě, vydaná roku 1658), “Škola hrou” (žáci předváděli a dramaticky pojímali celou učební látku na jevišti) a především spis “Velká didaktika”. Zde hájí mnohé zásady novověké pedagogiky. Uvedme alespoň některé: Komenský byl pro zavedení škol v každém městě i vesnici, kde by se děti učily společně. (V té době bylo vzdělání dosažitelné pouze pro děti z bohatých rodin. Učilo se v rodinách, kam rodinný učitel docházel za jedním, dvěma dětmi.) Myšlenka skupinového učení, kdy by se učitel věnoval většímu počtu žáků, byla v pedagogice velkým převratem. Stejně tak učení v mateřském jazyce. (Do té doby se žáci učili nazpaměť texty v latině, kterým mnohdy ani nerozuměli.) Právo všech na vzdělání, i nemajetných a chudých, obhájí Komenský následovně: “Všichni lidé, kteří se narodili, narodili se hlavně k tomuto účelu, aby byli lidmi, tedy tvory rozumnými, pány tvorů a věrným obrazem svého stvořitele.” Podle tohoto otce moderní pedagogiky nezáleží ani na tom, že je někdo od přírody nenadaný a hloupý. Právě ten potřebuje více pomoci a vzdělání, aby se své hlouposti zbavil. Tyto lidi přirovnává k děravé nádobě, často vymývané, která neudrží žádnou vodu, a přece se stává čistší a jasnější; tak i hloupí lidé, třebaže jim učení nejde, se mohou něco naučit, a jak je ze zkušenosti známo, mohou i pomalejší lidé nakonec předstihnou inteligentní a talentované, kteří své schopnosti zanedbávají. Komenský zemřel v Amsterdamu, pohřben je v Naardenu (20 km jihovýchodně od Amsterdamu).

Pavel Křížkovský (1820–1885), kněz, regenschori, hudební skladatel. Od svého mládí byl ovlivňován svými strý-

ci, vesnickými muzikanty, s nimiž hrával v lidové kapele. Hudbě a zpěvu jej vyučoval také učitel Jiří Janáček (otec Leoše Janáčka). Byl přijat do starobrněnského kláštera a v roce 1848 vysvěcen na kněze. Svými skladbami na lidové texty vnikl do ducha svého národa a zaujímá významné místo v počátcích české národní hudby, jíž později rozvíjeli Dvořák, Janáček, Suk, Martinů a další. Stal se spoluzakladatelem a prvním sbormistrem Filharmonického spolku Besedy brněnské (vznikla ještě před pražským Hlaholem a sokolskými jednotami). Nepřehlédnutelná je Křížkovského účast na “Cyrilometodějských slavnostech” v Brně v roce 1863 k miléniu příchodu věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje na Moravu. Staly se nábožensko-národní a slovanskou manifestací za účasti představitelů národního obrození – Palackého, Riegra, Purkyně, Sabiny, Šembery a řady dalších i zahraničních delegací. Zúčastnilo se jich 52 pěveckých sborů z Čech, Moravy i Vídně. Oslavy se konaly v Lužáneckém parku a jejich vyvrcholením bylo uvedení Křížkovského “Kantáty k sv. Cyrilu a Metoději” dirigované skladatelem, kterou přijalo 15 000 posluchačů s pohnutím a jásotem. Obdobné slávy se mu dostalo na Velehradských oslavách téhož roku nebo v roce 1869 při 1000. výročí úmrtí sv. Cyrila. Osobně mu blahopřál František Palacký a s dalšími obrozenci jej vyzvali k napsání opery. Křížkovskému snad nebylo na světě nic tak vzdálené jako osobní ješitnost, kult svého já a snaha vyniknout a na sebe upozornit. Svoji tvorbu a své nadání považoval vždy za dar Boží, za něco, na čem nemá sebemenší zásluhy. Bezesporu i kněžské povolání jeho povahu takto formovalo a duchovně ukáznilo.

Jiří Třanovský (1591–1637), evangelický kněz, český učitel a spisovatel. Vystudoval v lužické Gubě, pomořanské Kolobřeze a posléze ve Vitemberce. Vyučoval ve škole u sv. Mikuláše v Praze, pak v Holešově, načež roku 1615 dostal faru ve Valašském Meziříčí. Z Valašska byl však pro svou víru vyhoštěn, proto odchází do Slezska. Zde získal přízeň uherského velmože Jana Szunyoga a dostal faru v Bílsku. Po třech letech byl povolán od hraběte Kašpara Illésházy na Slovensko za kaplana na zámek Oravu, roku 1631 se stal duchovním správcem v Liptovském Sv. Martině. Vedle latinských veršů napsal také tři spisy české: “Konfessí Augspurská”, “Phiala sanctorum (adoramentorum)”, tj. nábožné modlitby, a “Cithara sanctorum neb Žalmy a písně duchovní staré i nové”, které církev evangelická užívá dodnes. Tento kancionál obsahoval písně starší i nové, původní i přeložené (z latiny, němčiny a polštiny). O jeho oblíbě mezi evangelíky na Slovensku svědčí nejlépe jeho čtená vydání (poprvé v Levoči roku 1636). Třanovského sbírka byla stále doplňována, takže z prvotních 400 písní vzrostla na 1148. Zpěvník “Cithara sanctorum” dosáhla víc než 150 vydání.

podle pramenů sestavil P. František Urban

Místo pro tebe

dokončení ze strany 1

Ptáš se jak? Je to prosté; stačí jen chtít...

Toto místo mohl vyplnit a ostatní čtenáře Života farností obohatit právě tvůj příspěvek. Své příspěvky nám můžeš zasílat elektronickou poštou na adresu zf.vm@abidesign.cz anebo odevzdat osobně na faře.

redakce

Mariánské informace

- Jsou ještě volná místa na pouť Fatimského apoštolátu do Medžugorje, která se koná ve dnech 19.–28. srpna 2007.
- V neděli 5. srpna 2007 pojedeme autobusem na výroční pouť do Litmanové. Kdo by měl zájem, je nutné se mi včas přihlásit.

Příjemné chvíle odpočinku k načerpání nových sil na prázdninách a dovolených všem čtenářům života farností přeje a vyprošuje

Václav Chládek

Život farností číslo 6, ročník XIV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Štefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@abidesign.cz anebo osobně odevzdejte na faře. Sazba a grafická úprava: Abidesign.

Toto číslo vychází 17. května 2007.

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>